

on tulkittava siten, että

se ei ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan rahastoyhtiölle, joka ei ole noudattanut useiden yhteisjoitusyritysten osalta tämän direktiivin 68–82 artiklassa säädettyä velvollisuutta saattaa tarjousesite ajan tasalle kyseisessä kansallisessa säännöstössä asetetussa määräajassa, voidaan määrätä hallinnollinen seuraamus kunkin tällaisen yrityksen osalta, vaikka muutos, jonka vuoksi tarjousesite piti saattaa ajan tasalle, koski vain yhtä tietoa, joka liittyi rahastoyhtiön toimielimen kokoonpanoon, edellyttäen, että hallinnollinen seuraamus on paitsi tehokas ja varoittava myös oikeasuhteinen.

(¹) EUVL C 433, 14.12.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 20.10.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado Contencioso-Administrativo n° 2 de Valladolid – Espanja) – BFF Finance Iberia S.A.U v. Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

(Asia C-585/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2011/7/EU – Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjuminen – Yritysten perintäyhtiölle siirtämien saatavien periminen viranomaiselta – Velallisen viivästyneistä maksuista velkojalle aiheutuneiden perintäkulujen korvaaminen – 6 artikla – Kiinteä 40 euron vähimmäissumma – Yritysten ja viranomaisten väliset kaupalliset toimet – 4 artikla – Tavaroiden tai palvelujen vaatimustenmukaisuuden varmistamismenettely – Maksuaika – 2 artiklan 8 alakohta – Eräntyneen määrän käsite – Arvonlisäveron huomioon ottaminen viivästyskoron laskennassa)

(2022/C 472/06)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 2 de Valladolid

Pääasian asianosaiset

Kantaja: BFF Finance Iberia S.A.U

Vastaaja: Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

Tuomiolauselma

- 1) Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16.2.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/7/EU 6 artiklaa

on tulkittava siten, että

kiinteä 40 euron vähimmäissumma, joka velkojalle maksetaan korvauksena perintäkuluista, jotka ovat aiheutuneet velallisen maksuviivästyksestä, on maksettava kustakin kaupallisesta toimesta, josta ei ole maksettu korvausta eräpäivänä ja joka näytetään toteen laskulla, myös silloin, kun kyseisestä laskusta esitetään yhdessä muiden laskujen kanssa yksi ainoa hallinnollinen maksuvaatimus tai yksi ainoa maksuvaatimus tuomioistuimessa.

- 2) Direktiivin 2011/7 4 artiklan 3–6 kohtaa

on tulkittava siten, että

ne ovat esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa säädetään yleisesti yritysten ja viranomaisten välisen kaupallisten toimien osalta enintään 60 kalenteripäivän maksuajasta, myös siten, että toimitettujen tavaroiden tai suoritettujen palvelujen hyväksymismenettelylle tai sopimuksenmukaisuuden tarkistamiselle varataan ensin 30 päivää ja toiset 30 päivää varataan sovitun hinnan maksamiselle.

3) Direktiivin 2011/7 2 artiklan 8 alakohtaa

on tulkittava siten, että

laskussa tai vastaavassa maksuvaatimuksessa eritellyn arvonlisäveron määrän huomioon ottaminen kyseisessä säännöksessä määriteltynä erääntyneenä määränä ei riipu siitä, onko verovelvollinen siihen päivään mennessä, kun maksu viivästyy, jo maksanut kyseisen määrän valtiolle.

(¹) EUVL C 53, 15.2.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 20.10.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesarbeitsgericht – Saksa) – ROI Land Investments Ltd. v. FD

(Asia C-604/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Asetus (EU) N:o 1215/2012 – 6 artikla – Vastaaja, jolla ei ole kotipaikka jäsenvaltiossa – 17 artikla – Toimivalta kuluttajasopimusta koskevista asioista – Ammatin tai elinkeinotoiminnan käsite – 21 artikla – Toimivalta työsopimusta koskevista asioista – Työntekijän käsite – Alistaisuussuhde – Asetus (EY) N:o 593/2008 – Sovellettava lainsäädäntö – 6 artikla – Työsopimus – Vakuusilmoitus, jonka työntekijä on saanut kolmantena osapuolena olevalta yhtiöltä ja jolla varmistetaan työnantajalla työntekijää kohtaan olevien velvoitteiden täyttäminen)

(2022/C 472/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ROI Land Investments Ltd.

Vastapuoli: FD

Tuomiolauselma

1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 21 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa ja 2 kohtaa

on tulkittava siten, että

työntekijä voi nostaa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä tai mistä käsin hän viimeksi työskenteli, kanteen sellaista henkilöä vastaan, jolla joko on tai ei ole kotipaikka jäsenvaltiossa ja jonka kanssa hänellä ei ole muodollista työsopimusta mutta joka vastaa kolmannen kanssa tehdyn työsopimuksen tekemisen ehtona olleen vakuusilmoituksen perusteella tähän työntekijään nähden suoraan kyseisen kolmannen velvoitteiden täyttämisestä, sillä edellytyksellä, että tämän henkilön ja työntekijän välillä vallitsee alisteisuusuhde.

2) Asetuksen N:o 1215/2012 6 artiklan 1 kohtaa

on tulkittava siten, että

tämän asetuksen 21 artiklan 2 kohdan soveltamista koskeva varauma estää sen, että jäsenvaltion tuomioistuin voisi tukeutua kyseisen valtion tuomioistuinten toimivaltaa koskeviin sääntöihin, jos kyseisen 21 artiklan 2 kohdan soveltamisedellytykset täyttyvät, vaikka kyseiset säännöt olisivat työntekijälle edullisempia. Jos mainitun 21 artiklan 2 kohdan tai minkään muun kyseisen asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa luetellun säännöksen soveltamisedellytykset eivät sitä vastoin täyty, tuomioistuin voi viimeksi mainitun säännöksen mukaisesti soveltaa vapaasti mainittuja sääntöjä toimivaltaisen tuomioistuimen määrittämiseksi.